

เอ็กซ์ไฟล์เดือนมกราคม ๒๕๕๓

วัดเจติยยอดทอง วัดอรัญญิก และวัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร

อาจารย์ ดร. สติกรณ์ เหลืองวิเศษเจริญ ใช้เวลาหลังเลิกสอน เย็นวันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓ พาผมไปวัดสี่วัด ผมมีรูปและเรื่องเล่าให้ท่านฟัง ดังนี้

วัดเจติยยอดทอง ตั้งอยู่นอกกำแพงเมืองพิษณุโลก บนถนนพญาเสือ ไม่น่าใกล้ไม่ไกลจากวัดอรัญญิก โบราณสถานสำคัญที่หลงเหลือ คือเจดีย์ทรงดอกบัวตูมที่หากมองผิวเผิน น่าจะบอกว่า เป็นศิลปะสุโขทัย ซึ่งน่าจะเป็นเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ หรือทรงดอกบัวเพียงองค์เดียวที่พบในเมืองพิษณุโลก หากแต่มีหลายอย่างที่บ่งบอกว่า เป็นศิลปะอยุธยาปะปนอยู่ น่าสันนิษฐานว่า คงจะสร้างขึ้นในสมัยที่กรุงศรีอยุธยาเรืองอำนาจ ขณะที่อาณาจักรสุโขทัยเสื่อมอำนาจ แต่ยังคงปรากฏอยู่ หรือไม่ก็เพราะมีการต่อเติมเสริมแต่งหลายครั้ง ฐานเจดีย์กว้างประมาณ ๕ ถึง ๑๐ เมตร สูงไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร มีข้อมูลว่า เฉพาะที่ยอดทรงดอกบัวตูม มีร่องรอยกระแทะของปูนที่ถูกพอก บ่งบอกว่ามีการเสริมยอด

(ซ้ายไปขวา) ๑ ถึง ๓ เจดีย์ยอดทอง ๔ ที่ซุ้มจรนำ มีพระปางลีลาแบบสุโขทัย แม้ชำรุดไปมาก แต่คงเค้าวอยู่ ด้านหน้าฐานเจดีย์ มีศาลพ่อขุนรามคำแหง ไม่รู้ว่าสร้างทำไม เพราะจะทำให้คนเข้าใจประวัติศาสตร์ผิดเพี้ยนได้ และ ๕ ที่ฐานเจดีย์ อาจเคยมีวิหารอยู่ตรงนี้ ผมพบสุนัขสองสามตัว ลากกระเป๋าสตรีมาพักผ่อนอย่างสนุกสนาน มันอาจไปวิ่งราวใครมา ทรัพย์สินในกระเป๋าไม่หลงเหลือแล้ว

ส่วนวัดอรัญญิก รวบรวมข้อมูล และจากป้ายประวัติที่ทำโดยกรมศิลปากร สรุปได้ว่า วัดอรัญญิก เดิมอาจชื่อว่า วัดป่าแก้ว มีเจดีย์ทรงระฆังเป็นประธานวัด และมีซุ้มล้อมที่ฐานจำนวนประมาณ ๖๐ เชือก (บ้างก็ว่า ๖๘ เชือก คือ ด้านละ ๑๖ เชือก และที่มุมทั้งสี่ มุมละหนึ่งเชือก) แต่ชำรุดเกือบทั้งหมด ที่ยังหลงเหลืออยู่ดูแล้วเชื่อว่า ทำขึ้นใหม่) องค์เจดีย์มีร่องรอยซุ้มพระยืนแปดซุ้ม หันพระพักตร์ออกแปดทิศ วิหารหันหน้าไปทางทิศตะวันตก (ซึ่งแปลกมาก ๆ) และมีคูล้อมรอบขนาด ๑๕๗ x ๒๑๐ เมตร อาจสร้างขึ้น ในสมัยพระยาสิทธิราช พ.ศ. ๑๕๐๔ เมื่อกรุงศรีอยุธยาเมืองพิษณุโลก โดยเฉพาะสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถเสด็จประทับที่เมืองพิษณุโลกราว พ.ศ. ๒๐๐๗ คงจะมีการสร้าง ระเบียงคด ล้อมรอบเจดีย์ซุ้มล้อม และบูรณะต่อเนื่องตลอดสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเฉพาะก่อน พ.ศ. ๒๑๒๗ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงประทับที่พระราชวังจันทน์และใช้พิษณุโลก เป็นฐานในการกอบกู้ เอกราช ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. ๒๑๕๕ – ๒๒๓๑) ทรงใช้พิษณุโลกเป็นฐานในการทำสงคราม กับเมืองเชียงใหม่ และพบหลักฐานการบูรณะด้วย ก่อนเสียกรุงครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๓๑๐ พิษณุโลก ปลอดภัยจากสงคราม ต่อมาสมัยธนบุรีเป็นราชธานี ออแซหว่านก็ แม่ทัพพม่า ยกทัพมาล้อมเมือง พ.ศ. ๒๓๑๘ วัดในเมืองพิษณุโลก ถูกเผาทุกแห่ง (เพื่อมิให้เป็นที่พักผ่อน หรือช่องสุ่มผู้คน หรือกำลังทัพ) ยกเว้นวัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร (วัดพระพุทธชินราช) การขุดค้นที่วัดอรัญญิกได้พบ เศษถ่านกระจายอยู่ในชั้นดินทั่วไป เป็นหลักฐานสอดคล้องกับเอกสาร

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ถึง ๔ และ ๑๐ ถึง ๑๒ ซากสิ่งปลูกสร้างจากทางเข้าวัดปัจจุบัน (ทิศตะวันออก) แต่เป็นด้านหลังของวัดในอดีต เพราะวิหารหันออกทางทิศตะวันตก น่าจะเป็นพระอุโบสถหลังเล็ก ๆ เพราะเห็นใบเสมาบอกเขตขัณฑ์พัทลีมา และลูกนิมิตรทั้งเก้าลูก ฐานยกสูงเมตรเศษมีบันไดทอดข้างบนมีซากพระพุทธรูป และพระพุทธรูปที่น่าจะเป็นของใหม่ ๕ มองผ่านแนวระเบียงคต ไปยังด้านหน้าของวัด ปัจจุบันเป็นรั้ว ถัดออกไปเป็นถนน และแม่น้ำ ๖ เจดีย์ทรงระฆังคว่ำอยู่ถัดจากวิหารด้านหน้า ๗ และ ๘ บานสูงในบริเวณวิหาร มีแท่นพระพุทธรูป ซึ่งน่าจะเป็นพระประธาน ปริกหักพังแทบสิ้นแล้ว ๙ สถาพงศ์เจดีย์ที่เหลืออยู่ปรากฏทั้งหินแลง (ศิลาแลง) และอิฐถือปูน เชื่อได้ว่า คงจะบูรณะสืบเนื่องกันมาหลายต่อหลายครั้ง

สุดท้ายขอมจะพลบค่ำ กลับไปไหว้พระบรมสารีริกธาตุที่สถิตยบนพระปรางค์ที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ (วัดพระพุทธรชินราช) ซึ่งเปิดโอกาสให้ขึ้นไปสักการะปีละครั้งช่วงที่มีงานประจำปี เป็นบุญแท้ ๆ วันนั้น ทางวัดเปิดวิหารพระเหลือ และวิหารพระพุทธรบาทให้สักการะด้วย

(ซ้ายไปขวา) ๑ และ ๒ ระหว่างเดินทางท่องเที่ยวไปตามวัดต่าง ๆ ๑ พระอัฐารส ที่บูรณะใหม่ (ด้านหลังมีเสาคอนกรีตเสริมเหล็กค้ำ) เป็นพระพุทธรูปปางประทับยืนสูงแปดศอก สร้างสมัยเดียวกับพระพุทธรชินราช (พญาสิทธิ) ด้านหน้าขององค์พระ มีซากวิหาร และเหลือพื้น เสา และแนวกำแพง (จำได้ว่าเริ่มขุดแต่งตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ที่ผมเริ่มไปสอนหนังสือ) วิหารนี้เรียกวินัยวิหารเก้าห้อง เป็นคำเรียกขานในอดีต แปลว่า มีเสาสิบแถว หรือวิหารมีเก้าช่วง (Bay) นั่นเอง ซึ่งในอดีตหรือแม้ปัจจุบัน ถือว่าเป็นวิหารขนาดใหญ่มาก ๆ เพราะปัจจุบันวิหาร หรือพระอุโบสถที่มีห้าช่วง (หรือช่วงเขาเรียกกันว่า วิหาร หรือโบสถ์ ห้าหน้าต่าง) ก็ถือว่าขนาดใหญ่เป็นมาตรฐานแล้ว) มองต่อไปด้านหลังถัดจากองค์พระ และเห็นพระปรางค์ยอดสีทองต้องแสงอาทิตย์ยามเย็น และ ๔ ทางขึ้นลงพระปรางค์บันไดสูงชันมาก ผมใช้เวลาเพียงสองสามนาที ขึ้นไปสักการะ แล้วรีบลงมา ไม่มีเวลากำถ่ายรูป เพราะบนนั้นคับแคบผู้คนเกือบจะเบียดเสียด ไม่มีมุมกล้อง

ของฝาก

ผมใช้เวลาระหว่างปีใหม่อ่างเจียบ ๆ เพื่อชำระสะสาง และเตรียมงาน หลังปีใหม่ ต่อเนื่องถึงวันครุ ผมไม่เคยรู้จัก หรือจำวันครุ แต่จำได้ว่านับแต่เริ่มเป็นครุ มีลูกศิษย์หลายคนระลึกถึงในวันครุ หลาย ๆ คนผมไม่เคยได้สอนเขาเป็นเรื่องเป็นราว หลาย ๆ คนยังปฏิบัติสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ผมได้รับของฝากในช่วงปีใหม่มาเหมือนกัน แต่หลังปีใหม่ และวันครุ มีของฝากที่จะอยู่ในความทรงจำสองสามอย่าง แม้ทุกอย่างจะมลายหายไปตามสภาพ หรือกาลเวลา

(ซ้ายไปขวา) ๑ ฝรั่ง และขนมไทยจากโคราช ผู้ปกครองสามภรรยา แวะไปเยี่ยมลูกชาย ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กรุณานำไปฝากผม ขนมอร่อย หวานเหมือนน้ำใจ ๒ พวงมาลัยจากลูกศิษย์ อิศเรศ สุวรรณ นิสิตชั้นปีที่ ๔ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และ ๓ ขนมจากสุราษฎร์ธานี (เต้าส้อ) นิสิตชั้นปีที่ ๓ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรเดินทางไกลมาก ๖ สุราษฎร์ธานี พิษณุโลก กรุงเทพ และอุบลราชธานี ก่อนที่จะถูกกิน)

หนังสือจาก ปุชนิยบุคคลของวงการ (ซ้าย) ร้อยพันเรื่องราวจากอีเมลล์ของยอดเยี่ยม จากยอดเยี่ยม เทพรานนท์ อดีตนายกสมาคมสถาปนิกสยาม (ขวา) ออกรหัสการบริหารโครงการ จากประวรงค์ ธาราไชย นายกสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนมกราคม ยังเป็นเดือนแห่งบรรยากาศเฉลิมฉลอง มีจดหมายหลายฉบับ จากคนเก่า คนไกล และคนที่คาดไม่ถึงหลายเรื่องราว บางเรื่องมีรูปด้วย ลองอ่านดูนะครับ

Date: Fri, 29 Jan 2010 22:31:28 +0700

สวัสดิ์ศึกรับอาจารย์ผมนายเกษแก้วเงิน มหาคชเสนีย์ชัย ผมสงสัยว่า โดยทั่วไปแล้วหลังจากคำนวณรายละเอียดเหล็กเสริมของคานหรือแผ่นพื้น มักจะแสดงภาพรายละเอียดเหล็กเสริมต่อท้ายการคำนวณ เราไม่แสดงได้หรือไม่? โดยนำไปแสดงไว้ในแบบโครงสร้างที่เคียวเลข katekawngurn@hotmail.com

สถาพรตอบ เป็นมาตรฐานปฏิบัติสากลของวิชาชีพ ที่เขาทำกันทั่วโลก หากไม่จำเป็นจะสอนหรือบอกหรือแบบโครงสร้างปกติเขียนโดยพนักงานเขียนแบบ ดังนั้น รายละเอียดหลังรายการคำนวณ จึงจำเป็น เพื่อวิศวกรจะได้ส่งเป็นต้นแบบให้ผู้เขียนแบบเขียนตามได้ หากไม่มี ก็คงต้องให้ผู้เขียนแบบ แกะจากรายการคำนวณเอง หรือไม่ก็

ถ่ายสำเนารายการคำนวณให้คนงาน หรือช่างเหล็ก ช่างไม้ คนละเล่ม ถ้าหากผู้เขียนแบบ หรือคนอื่น ๆ ทำได้ จะ
จ้างวิศวกร ไปเพื่ออะไร เพราะเหตุนี้ หลาย ๆ บริษัทจึงจ้างวิศวกรไปเป็น นักงานเขียนแบบ ไม่ใช่วิศวกร

Date: Mon, 25 Jan 2010 23:38:04 +0700

นิติศาสตร์แวคส์คอม ขอขอบคุณอาจารย์มากค่ะ คุณดูแลสุขภาพด้วยนะคะขอบคุณค่ะ wazup_yo@hotmail.com

สถาพรตอบ เป็นเมล์ที่อ่านแล้วมีกำลังใจขอบคุณครับ

Tue, 26 Jan 2010 14:23:06 +0700

รบกวนถามอาจารย์อีกครั้งนะคะ ห้องเก็บของใต้บันได ผมจะให้ น้ำหนักบรรทุกจร (LL) เท่ากับ ๕๐๐ กิโลกรัม
ต่อตารางเมตร เท่ากับห้องเก็บของทั่วไปหรือเปล่านั้น za_kingdom@hotmail.com

สถาพร หากเป็นอาคารอื่น ๆ ที่ห้องเก็บของขนาดใหญ่ สมควรจะเผื่อไว้ ห้องเก็บของใต้บันไดอาคารพาณิชย์
ใหญ่โตนัก อีกทั้งความสูง (Clearance) ไม่มาก เข้าออกลำบาก ใต้ของได้ไม่มาก หากพื้นที่อาคารพาณิชย์ใช้
น้ำหนักบรรทุกจร ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตรห้องเก็บของจะใช้ ๓๐๐ ด้วยก็ได้ครับ เคยดูรายการ TV Direct
ใหม่ ที่โฆษณาขายสินค้าทางทีวีหลังเที่ยงคืน ทุกสิ่งทุกอย่าง โดยเฉพาะเครื่องออกกำลังกาย โต๊ะ เก้าอี้ เตียง
คนขายมักโฆษณาว่า ประกอบง่าย ถอดเก็บได้ ไม่เปลืองเนื้อที่ ว่าแล้วมันก็ผลักเข้าไปไว้ได้เตียง ผมดูรายการพวก
นี้มาสิบกว่าปีแล้วนะ ทำไมเตียงมันไม่เต็มสักที อยากรู้แน่ๆ นำมีเบื้องหลังถ่ายได้เตียงให้ดูว่า ปานนี้ มันสะสมอะไร
ไว้มากมายแค่ไหน สวัสดีครับ

Date: Mon, 25 Jan 2010 11:30:01 +0700

ขอบคุณครับ ขอขอบคุณอาจารย์ที่ให้คำตอบและคำแนะนำสำหรับผม ผมขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เจ็บ
ไม่ป่วย และขอให้อาจารย์มาสอนที่ มน. อีกในรุ่นต่อไป นะครับ ชยวุฒิ นิติวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ชั้นปี ๓

Date: Sun, 24 Jan 2010 15:35:32 +0700

ถามการวางแผนพื้นสำเร็จครับ คือว่างานโปรเจก อาคารพาณิชย์ มีห้าคูหา เราจะต้องวางแผนพื้นแบบไหนกับ เรา
จะเสริมส่วนที่แข็งแรงอยู่แล้ว หรือ ไปทำส่วนที่อ่อนแอให้แข็งแรงขึ้น อะคับ แนวตั้งหรือแนวนอนกับอาคาร
พาณิชย์ครับ ball_zaa_11@hotmail.com

สถาพรตอบ บังเอิญที่อาคาร มีความกว้างของแต่ละห้อง และช่วงเสาเท่ากัน และโดยรวมแล้ว ความกว้าง และยาว
ของอาคารเท่ากัน จะวางตามขวาง หรือตามยาวก็ได้ ดูความยากง่ายของพื้นคาน อื่น ๆ เช่นที่ช่องเปิดบันได
ห้องน้ำสวัสดิ์ครับ

Date: Sun, 24 Jan 2010 16:56:49 +0700

ขอบคุณครับสำหรับคำตอบและคำแนะนำที่อาจารย์ให้ผมมา ผมรบกวนถามต่อหน้าครับ จากแบบของสถาปนิก
บอกว่าฝ้าชั้นที่หนึ่ง และชั้นที่สอง เป็นฝ้าเพดานท้องแผ่นพื้นสำเร็จรูปแต่งร่องไม่ฉาบปูน ทาสี ดังนั้นพื้นที่ที่
กากบาทสีน้ำเงิน ผมก็ไม่สามารถหล่อในที่ได้ซิครับ ผมเข้าใจถูกไหมครับ อีกคำถามนะคับ อาจารย์คับ เผอิญ
ห้องน้ำช่วง B-C มี 2 ห้อง ผมจำเป็นต้องมีคานแบ่งห้องน้ำ 2 ห้องนี้รีเปล่า เพราะต้องมีการก่อกองกั้นอะครับ
รบกวนถามอาจารย์อีกแล้วครับ za_kingdom@hotmail.com

สถาพรตอบ สิ่งที่สถาปนิกออกแบบ หรือกำหนดไว้ หากจำเป็น ก็ยอมแก้ไขได้ โดยเฉพาะเรื่องความมั่นคงแข็งแรง
เจตนาจริง ๆ คงตั้งใจว่า จะไม่มีฝ้า (เรียกฝ้าเปลือย) จึงเขียนให้เจาะร่องแผ่นพื้นสำเร็จรูป(ซึ่งแปลว่าวางเรียงชิดกัน
ก็เกิดร่องโดยแทบไม่ต้องเจาะ) สถาปนิกจะรู้แทนวิศวกรได้อย่างไรว่า ตรงไหนใช้แผ่นพื้นสำเร็จรูป หรือใช้ได้
ทุกแห่ง สมควรใช้ทุกแห่ง ดังนั้น หากมีเหตุผลอันควร ก็ไม่เห็นจะต้องใช้แผ่นพื้นสำเร็จในบริเวณดังกล่าว หาก

สถาปนิกต้องการให้มีร่อง (คล้าย ๆ บริเวณอื่นที่วางแผนพื้นสำเร็จ) เราที่ทำร่องเทียมได้ นะครับ เช่น เอาเหล็กเส้นเล็ก ๆ มาวางบนแบบ พอแกะแบบ และเหล็กเส้นออกมา ก็จะเกิดร่องตามแนวเหล็กที่เราวางครับ ห้องน้ำเล็ก ๆ สองห้อง หากจะมีคานช่วงสั้น ๆ รับผนัง ก็ทำคานชอนคล้าย ๆ ธรณีประตูได้ครับ คานนี้ก็จะถ่ายน้ำหนัก (Reaction) ลงบนคานหลัก (คานแบ่งห้อง) และคานตัวที่รับผนังด้านหน้าของห้องน้ำเล็ก ๆ ทั้งสองห้อง คีที่ช่างสังเกต ขอยกย่องด้วยความจริงใจ (สถาพร ตอบที่สนามบิน)

Monday, January 25, 2010 2:13:59 AM

สถาพรตอบ (เพิ่มเติม) บังเอิญที่อาคาร มีความกว้างของแต่ละห้อง และช่วงเสาเท่ากัน และโดยรวมแล้ว ความกว้าง และยาวของอาคารเท่ากัน จะวางตามขวาง หรือตามยาวก็ได้ ความยากง่ายของพื้นคาน อื่น ๆ เช่นที่ช่องเปิดบันได ห้องน้ำ หากต้องการ หากพิจารณาชั้นล่างการวางพื้นตามยาว ก็จะทำอย่างที่สถาปนิกต้องการได้ ผมวางมาให้แล้วพร้อมนี้ สวัสดิ์ครับ

Sun, 24 Jan 2010 01:41:44 +0700

อาจารย์ครับ ผมอยากทราบว่า พื้นที่กาบบาทสีน้ำเงิน ถ้าผมจะใช้พื้นสำเร็จรูป โดยวางแนวนอน 0.05x0.025x2400

ตอบ ๐.๐๕x๐.๐๒๕x๒๔๐๐ ได้ไหมครับ รบกวนอาจารย์หน่อยนะครับ za_kingdom@hotmail.com

สถาพรตอบ ๐.๐๕x๐.๐๒๕x๒๔๐๐ แปลว่าอะไร ทำไม่ต้องใช้แผ่นพื้นหลายขนาด ไม่ลองแบ่งคาน แบบที่แนบมาให้เห็นดูหรือ เพราะพื้นที่สีฟ้าอ่อน ก็ยังสามารถวางแผ่นพื้นขนาดประมาณ ๔ เมตรได้ หากสงสัยให้ถามได้อีก นะครับ (ป.ล ไม่ต่างจากที่เราคิด หากแต่ให้ดูโดยรวมของอาคารทุกห้อง พื้นที่กาบบาทสีน้ำเงิน ทำแผ่นพื้นหล่อในที่ได้ครับ ไม่ยุ่งยากหรอก เพราะพื้นห้องน้ำบริเวณนั้นก็ต้องเป็นแผ่นพื้นหล่อในที่อยู่แล้วครับ)

Wed, 20 Jan 2010 19:49:47 -0800

ผมกำลังจะติดต่อกลับไปหาอาจารย์ถึงเรื่องนี่เหมือนกัน เพราะข้อมูลที่อาจารย์ได้ส่งให้และบอกว่า ลองเอาไปดูก่อน ถ้าใช้ไม่ได้ในเชิงปฏิบัติจริง จะหาเพิ่มหรือสอบถามผู้รู้ให้ ผมก็เลยคิดว่าจะติดต่อกลับมาสอบถามใหม่ เนื่องจากลองทำแล้วไม่น่าเวิร์ก จึงอยากได้วิธีที่ทำแล้วได้ผลดีที่สุด เพื่องานจะได้สมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักวิชาชีพ ผมต้องขอบพระคุณอาจารย์มากๆ สำหรับข้อมูลที่ส่งให้ ข้อมูลนี้จะได้นำไปเผยแพร่เป็นความรู้ต่อทุกฝ่าย ทั้งที่ปรึกษา ผู้รับเหมา และ นักศึกษา ครับ ข้อมูลดังกล่าวนี้ จริงๆแล้วผมทราบแล้วว่าใช้โฟม แต่ไม่ได้รู้ในรายละเอียด ผมเคยให้ผู้รับเหมาไปหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อจะได้ทำการก่อสร้างให้ดีที่สุด แต่ผู้รับเหมา ก็ตอบว่า ไม่รู้อย่างเดียว และบอกว่า พื้นโพสที่นั่นมักทำให้ผนังมีรอยร้าวบางๆ เสมอคู่กันเป็นปกติ ไม่สามารถป้องกันการแตกร้าว บางๆ ของผนังได้ ทำให้ผู้รับเหมาที่รับเหมางานเป็นหลายๆด้าน ขับรถเบนต์ลันโตๆ จึงไม่เอาใจใส่ในเรื่องคุณภาพงานก็ไม่ทราบ พูดถึงเรื่องนี้ ขอบอันนี้นะครับ เวลาผมไปคุมงานเดี๋ยวนี้ เดี่ยวนี้เจอแต่ ผู้รับเหมาที่คิดแต่จะเอาเปรียบอย่างเดียว วิศวกรออกแบบ อะไรมา พอประมวลงานแล้ว จะลดสเปกอย่างเดียว ประตูได้เนื้อแข็ง ก็จะเปลี่ยนเป็นประตู PCV บ้าง ผนังส่วนที่อยู่เหนือฝ้า งานฉาบผนังก็ไม่ทำ ฉาบปูนก็ไม่เรียบร้อยเพราะคิดว่าอยู่เหนือฝ้า ที่ร้ายแรงอีกเรื่อง คือเรื่องงานก่อสร้างพื้นใหญ่ๆๆ ที่ไม่ทำเสาเอ็น และคานทับหลัง จุดต่อของผนังก่ออิฐที่มีผนังสามพื้นหรือสี่พื้น ตัดกัน เช่นห้องน้ำ ไม่ทำเลย แต่เวลาเสนอราคางานมา คิดหมด ทุกอย่างงานทาสีก็ทาบางมาก บางที่ทาชั้นเดียว อีกปัญหาคือ คนงาน โฟร์แมน หรือวิศวกรสนาม บางคน ทำงานแบบผิดๆๆๆตลอดทั้งชีวิตโดยที่ไม่รู้เลยว่า ตนเองทำผิดหลักการ และเมื่อมาเจอคอนซลท์ฯ บอกว่าผิด ก็มักเถียง และอ้างว่าผมทำมาเป็นสิบโครงการ แล้วไม่เห็นเป็นไร ทำนองนี้ ปัญหาคุณภาพงานก่อสร้าง ในบ้านเราน่าเป็นห่วงมากจริงๆ นะครับ เขามักไม่ค่อยคิดว่า ทำให้เรียบร้อยถูกต้อง ครั้งเดียวจบไปเลยจะได้ไม่ต้องมาแก้ไข สงสารเจ้าของโครงการที่ไม่มีคอนซลท์มาช่วยดู ช่วยตรวจจะครับ ไม่รู้อะไรจะอย่างไรดี อยากให้งานก่อสร้างบ้านเรา ใส่ใจกันมากกว่านี้ มีธรร

มาภิบาลมากกว่านี้อาจารย์ตอบมาขอเดี๋ยว ผมบันทึกงานก่อสร้างไปเยอะเลย เนื่องในวันครูที่ผ่านมา ขออาจารย์ มีสุขภาพแข็งแรงนะครับ มีงานเยอะๆครับปีนี้ยังไม่ได้ปฏิทิน ม.อุบลเลย หากยังพอมือ อยากจะได้หนึ่งชุดครับ จิระศักดิ์ อักษรกาญจน์ Jirasak Augsornkarn jirasak_mut@yahoo.com

สถาพรตอบ จะส่งปฏิทินไปให้ แต่หานามบัตรไม่เจอ ช่วยบอกที่อยู่หน่อย (ที่ผมบันทึกไว้ก็เหลือใหญ่อุทิศ เมื่อปี มะโว้แหละ) มีตัวแทนจำหน่ายวัสดุก่อนนั่งคนหนึ่ง เขากำลังเรียบเรียงวิธีก่ออิฐชนท้องแผ่นพื้นคอนกรีตอัดแรง ที่ บริษัทเขาแนะนำลูกค้า ได้รับแล้วจะส่งไปให้

Tue, 19 Jan 2010 12:48:58 +0000

สวัสดิ์ศรีธรรมอาจารย์พอดีผม (ลัทพล) ได้ช่วยที่ตามถ่ายรูป Pre-Wedding เลยได้ถ่ายรูปของสุลกสถาน แต่ถ่ายน้อย ไปหน่อย เดี่ยวผมจะไปถ่ายมาฝากอาจารย์ใหม่ครับ speejoo@hotmail.com

สถาพรตอบ ได้รับแล้ว ขอบคุณครับ สถาพร

รูปสุลกสถาน ฝีมือลัทพล ปิ่นเกตุ รู้จักเลือกมุมลึกลับ และถ่ายภาพได้แบบมืออาชีพ ใช้ทำ Wall paper ได้

Mon, 18 Jan 2010 15:10:55 +0000

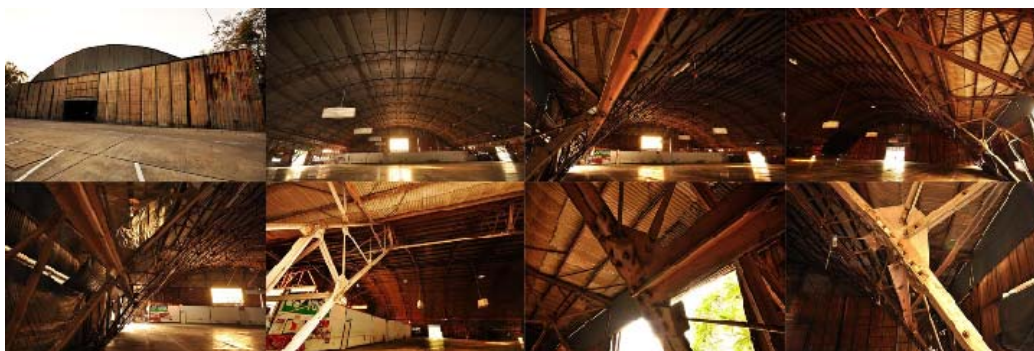
ส่วนที่นี้จะเป็นสุลกสถาน ที่บางรักครับ เห็นเค้าคิดปายว่าจะทำเป็นโรงแรมครับ ซึ่งตอนที่ผมฝึกงาน ผมก็ได้มีโอกาสได้ไปสำรวจที่นี้ ส่วนตัวผมชอบมากๆ ถ่ายรูปแต่งงานก็เลยเลือกที่ตรงนี้เป็นอีกโลเคชั่นหนึ่งครับ ช่วงนี้อากาศเปลี่ยนบ่อยอาจารย์ดูแลสุขภาพด้วยนะครับ taam14@hotmail.com

สถาพรตอบ รูปมมสวยมาก เสียขายที่มีโลโก้คิดในรูป

Date: Mon, 18 Jan 2010 15:00:49 +0000

สวัสดิ์ศรีธรรมอาจารย์ สมชายดีหรือเปล่าครับ พอดีผมได้มีโอกาสไปถ่ายรูป Pre wedding ตามสถานที่ต่างๆทั่ว กทม. และได้แวะเข้าไปถ่ายที่กรมชลประทาน สามเสน มันจะมีโรงเก็บเครื่องบินเก่า ๆ อยู่หลังนี้ ก็เลยถ่ายเก็บมาฝาก อาจารย์ ช่างก่อสร้างก็เป็นรุ่นน้องโยธาที่ชื่อ ลัทพล ปิ่นเกตุ(น้องดำ) โยธารุ่น ๘ น้องเค้าถ่ายรูปสวยครับ แล้วก็มีอีกที่ครับที่สวยมากๆ ก็คือที่สุลกสถาน (โรงภาษี) ที่อยู่บางรักครับ ถ้ายังไ้จะส่งไปให้อาจารย์อีกรอบนะครับ Chachrit Mhaiphan: Civil Engineer Level K1, Royal Irrigation Department, Engineering Group 1, Office of Engineering and Architecture Design 811 Samsen Rd. Dusit BKK. 10300, Tel. 0-2669-3579 Mobile. 086-8782774: taam14@hotmail.com

สถาพรตอบ เป็นรูปที่มีคุณค่ามากครับ เป็นอาคารที่ควรค่าแก่การเอาไว้สอนหนังสือ หากมีเวลาว่า เสาหาประวัติความเป็นมาด้วยนะครับ เพราะอนาคต คงไม่มีให้ดูแล้ว ขอบคุณครับ ผมเคยมีรูปสุลกสถาน แต่ไม่รู้ทิ้ง หรือหายไปไหนแล้ว ขอบคุณครับ

อาคารโรงเก็บอากาศยาน (เรียก Hangar) ไม่รู้ว่าใครเป็นคนถ่าย ชาคริต หรือลัทธิพล หากแต่ว่ามุมมองสวย สี และบรรยากาศดี ละม้ายคล้ายกับภาพ Sepia ได้รายละเอียดเหมือนวิศวกรถ่ายรูป ของกรมชลประทาน อ่านจากข้อมูลในเวบไซต์ของสมาคมสถาปนิกสยาม บอกว่าน่าเสียดาย หากจะต้องถูกรื้อถอน เพื่อใช้ประโยชน์ที่ดิน หรือสร้างอาคารใหม่

Date: Tue, 19 Jan 2010 00:56:20 -0800

สวัสดีวันครู ครับ เรียน อาจารย์ ชาร์กษาไมเกรน ชื่อยา Cafergot (คาเฟออร์กอต) ของ NOVARTIS ครับ ขอบพระคุณอาจารย์ที่อวยพรครับ ขอให้สมพรอย่างที่ท่านอาจารย์ว่าครับ บางครั้งดูทีวีเคยคิดอยากถามว่าเคยมีใครให้อาจารย์พูดถึงในหลวงบ้างไหม (ฝากรูปคู่กำลังที่รื้อยเอ็ดมาด้วยครับ จริงๆ ถ่ายมากกว่านี้ครับ แต่คล้ายๆกันทุกด้าน) เป็นโบราณสถานที่อยู่ในวัด ห่างไกลถนนใหญ่ เจ้าหน้าที่ดูแลบอกว่าเคยมีสิงห์อยู่ด้านหน้า แต่ว่าหายไปครับ (ทำไมไม่มีใครตามหา) มีของเก็บรวบรวมมาครบ ภาคอีสานนี้คู่เขอะจันนะครับ เจ้าหน้าที่บอกว่าสมัยก่อนนี้สร้างแข่งกัน ด้วยความเคารพ พิรพล pbx19@yahoo.com

รื้อยเอ็ดมีคู่กำลัง หรือคู่พระโกนา และคู่โพนระฆัง ซึ่งค่อนข้างเป็นที่รู้จัก หากมีโอกาสไปดูถ่ายรูปมาฝากด้วย แม้มุมมองซ้ำ ๆ กันผมดูไม่เบื่อหรือคู่กำลัง มีความสมบูรณ์อย่างมาก แม้บางอย่างหายไป แต่บางอย่างที่มีค่ามากกว่าถูกทิ้งจมดินจมน้ำทราย ก็ยังอยู่ บอกไม่ได้หรือว่าอะไรหากเอ่ยถึงสิงห์ ผมเดาว่า ของเป็นอิทธิพลของศิลปะขอมยุคก่อนเมืองพระนคร ช่วงปลาย ๆ ระหว่าง กุลเลน (Kulen พ.ศ. ๑๓๗๐-๑๔๒๐) แต่หากใหม่กว่านั้น เป็นยุคเมืองพระนคร ก็คงเป็นแบบพระโค (Preah Ko พ.ศ. ๑๔๒๐-๑๔๓๖ หรือหลังจากนั้น) บาเค็ง (Bakheng พ.ศ. ๑๔๓๖-๑๔๗๐ บางคนเลขมเรียกว่าศิลปะแบบ พระโค-บาเค็ง) เกาะแกร์ (Kok Ker พ.ศ. ๑๔๖๔-๑๔๙๐) หรือแบบแปรรูป (Pre Rup พ.ศ. ๑๔๙๐-๑๕๑๐) แต่อ่านข้อมูลกลับพบว่า เป็นความเชื่อตามลัทธิไสวณิกาย บูชาพระอิศวร มีทับหลังพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ เช่นนั้นก็หมายความว่า เป็น ศิลปะแบบแบบบาปวน" (ราว พ.ศ. ๑๕๖๐-๑๖๓๐ เท่านั้น) แต่เป็นไปได้ว่าจะก่อสร้างต่อเนื่องกันยาวนาน

Date: Thu, 14 Jan 2010 20:18:20 -0800

สวัสดีครับ อาจารย์ เนื่องในโอกาสวันครู (๑๖/๑๑/๒๕๕๓) ผมขอให้อาจารย์มีสุขภาพที่แข็งแรง และมีสิ่งที่ดีๆ เกิดขึ้นตลอดไปครับ วันปีใหม่ ได้ไปเที่ยวที่ โรบินสัน และ Big C อุบล ครับ กิน Pizza และไปช่วยพี่สาวแฟนเลือกซื้อเครื่องซักผ้าให้พ่อตา แต่ก็ไม่มีโอกาสได้ไปพบอาจารย์เพราะขับรถกระบะพ่อตา มาไม่ค่อยถนัดมือ รวมถึงจะพาเขาไปด้วยก็คงไม่สะดวก ได้แต่แอบคิดว่าอาจารย์คงจะยุ่ง และต้องไปนู่นมานี่ตามภาระหน้าที่การงาน ก็เลยคิดว่าวันไหนว่างจริง ๆ ก็จะได้ไปพบครับ แต่พอจะหาวันที่ว่าง ก็คงหาได้ยากเพราะต้องเปิดร้านทุกวัน (วันไหนปิดร้านอาจเสียดายได้ไป) ซึ่งทุกวันมีความหมาย (ไม่มีเงินเดือนเหมือนเมื่อก่อน) ทำงานกับแฟนสองคน ตอนนี้แฟนก็จะไปหาสอนหนังสืออีก ผมคงต้องอยู่ร้านคนเดียว (ขณะที่เขียนจดหมายมาหาอาจารย์ แฟนก็ไปสอบสอนที่วิทยาลัยอาชีวะรื้อยเอ็ด สอนภาษาอังกฤษ ครับ) สุดท้ายนี้ขออวยพรปีใหม่ที่ผ่านมาด้วยครับ ขอให้ลูก

พระศรีรัตนตรัย ได้คุ้มครองให้อาจารย์ปลอดภัย พ้นจากอันตรายทั้งปวงครับ (ช่วงหลังปีใหม่ไม่กี่วัน เพื่อนสมัยเรียน ปวช. โทรมาบอกว่ามานั่งสมาธิกับหลวงปู่เณรคำ ที่ศรีสะเกษ ถามผมว่าอยู่ใกล้ ๆ เคยไปที่วัดท่านไหม ผมเขียน นึกในใจว่าขนาดคิดจะไปพบอาจารย์ยังไปไม่ได้เลย) ด้วยความเคารพ พรีพล pbx19@yahoo.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับที่มีน้ำใจถาม เป็นหนึ่งในไม่กี่คน ที่คิดถึงผมทุกวันครู ผมตั้งใจจะโทรไปหาเหมือนกัน ผมทำแผนแค้นชุลยาไมเกรนที่พรีพลเคยซื้อให้ หาย จำไม่ได้ว่าเป็นยี่ห้ออะไร วางช่วยบอกด้วย ผมจะฝากเอ่ หรือ โชติกรซื้อให้ พักนี้แะ สงสัยใกล้ตาย เมื่อวานสุรนต์ (พี่บอย) แวะซื้อข้าวต้มปลาไปให้ตอนเช้า กินแล้วนอนต่อถึงบ่ายสี่โมง แฮ่ ขอให้กิจการเจริญรุ่งเรือง ชีวิตมีความสุขสบาย สวัสดิ์ครับ

Date: Mon, 18 Jan 2010 10:19:41 +0000

กราบสวัสดีปีใหม่ ๒๕๕๑กราบสวัสดีปีใหม่ครับ อาจารย์สถาพร ปีใหม่นี้ด้วยอำนาจของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของจงช่วยให้อาจารย์สุขภาพดีตลอดปีนะครับ ผมสอบบรรจุเป็นวิศวกรโยธา ระดับสาม ได้ เริ่มทำงาน๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ตอนนีทำงานอยู่ที่เทศบาลตำบลป่าซาง จังหวัดลำพูน ถ้าเป็นคนรุ่นเก่าหน่อยต้องนึกถึงป่าซางในเรื่องของสาวสวย เพราะมีเพลงของสุรพลได้ร้องบรรยายไว้ ลำพูนประวัติศาสตร์เก่าแก่น่าศึกษา ฐิติกแปลกหูแปลกตากับหลายๆสิ่ง โดยเฉพาะวัดวาอารามและภาษาของ พุดมาแต่ละคำผมต้องถามหาคำแปล หลังจากผ่านเรื่องร้ายๆมาทำให้รู้ว่าพระพุทธศาสนาช่วยให้ผมดับทุกข์และเข้มแข็งขึ้นมาก หลังจากผ่านทดลองงานตั้งใจว่าจะบวชสัก๗วัน อนุโมทนาบุญร่วมกันนะครับสรวาธุ ตั้งวันดี s_sarawuth@hotmail.com

สถาพรตอบ หายไปนาน อยากพบอยากเจอ และมีเรื่องฝากฝัง ได้ทราบข่าวจากเพื่อน ๆ ที่พบผมบ่อย ๆ (อ่านเอ็กไฟล์คงรู้ว่าใคร) ปลายปีผมพบเด็กข้างเผือกคนหนึ่งจากจังหวัดอำนาจเจริญ บ้านเดียวกับสรวาธุ ที่บอกผมตอนสอบสัมภาษณ์ว่าอยากเรียนวิศวกรรมโยธาที่ ม.อบ พ่อให้เรียนเพราะใกล้บ้าน เห็นว่า พ่อทำงานที่โยธาธิการจังหวัดอำนาจเจริญ ผมบอกสั้น ๆ คำเดียว (เพราะไม่คิดหวังว่าเขาจะเลือกเรียนที่ ม.อบ เนื่องจากน่าจะไม่มีทางไปมากมาย) ว่า หากพ่อเขารู้จักผม เขาก็ควรจะเรียนที่นี่ แม้มีความตั้งใจจริง ผมทำให้เขาเป็นยอดมนุษย์ได้ หากไม่แล้วจงไปเรียนที่อื่น รุ่งขึ้นเด็กคนนี้ จ่ายเงินยืมยืมสิทธิ์ ขอให้โชคมีกำลังใจต่อสู้อุปสรรค ว่าง ๆ จะไปเยี่ยม

Sunday, January 17, 2010 1:19:49 PM

ครูคือใคร ใครนิยาม ความครุคิด	ครูคือศิษย์ ศิษย์คือครู ความครุฝัน
ครูคืออดีต คืออนาคต คือปัจจุบัน	ครูคือเธอ ครูคือมัน นั่นคือครู
ชีวิตนี้ ยังมีครู อยู่รอบรอบ	หลากคำตอบ หลากคำถาม นิยามได้
สัมผัสรัก สัมผัสรู้ ครูคือใจ	สัมผัสนอก สัมผัสใน ไหนครุเรา
อาจครุคือ ประสบการณ์ ธรรมชาติ	อาจครุคือ ประวัติศาสตร์ ข้ามขลาดเขลา
อาจครุคือ ตัจธรรม เรียนค่าเข้า	อาจครุคือ ใหม่และเก่า เท่าทันการณ์
ใครคือครู นิยามครุ คำครุคิด	ครุมีศิษย์ ศิษย์มีครุ คำครุขาน
ครุมีโลก โลกมีครุ อยู่เนิ่นนาน	ขอการวะ พลังงาน วิญญานครุ

(ไพวรินทร์ ขาวงาม สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ ๕๗ ฉบับที่ ๑๗ หน้า ๖๕)

กราบเรียนอาจารย์ที่เคารพครับ ผมขอกราบเคารพอาจารย์เนื่องในวันครูช้ไปหนึ่งวันครับ เนื่องจากอินเตอร์เน็ตมันค่อนข้างจะมีปัญหาครับ อาจารย์สบายดีนะครับและดูแลสุขภาพด้วยนะครับ อากาศเริ่มหนาวแล้วนะครับ ผมเปิดเทอมแล้วครับแต่อาจารย์ที่สอนส่วนมากจะไม่ค่อยอยู่ ตอนนี้จึงทำได้เพียงการอ่านล่วงหน้าไปเสียก่อนครับ ผมสบายดีครับ อย่างน้อยก็ทำให้รู้ว่าเราต้องมีความสุขกับชีวิตทุกวันของเรา แม้วันนี้อาจจะยากจนขัดสนเงินทอง

แต่นั้นก็ทำให้ผมมีความสุขแล้วครับ มาอยู่ที่นี่อย่างน้อยก็ทำให้รู้ว่าการมีเงินสิบบาทบางทีอาจจะมีความสุขกว่าการมีเงินร้อยบาทครับ ท้ายนี้ ขอให้อาจารย์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพแข็งแรงมากๆ นะครับ สวัสดีครับ
 เอกลักษณ์ จันทะบุคศรี (eakkaluk_88@hotmail.com)

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ รูปรับปริญญา (ถ่ายที่คณะฯ) ๒ และ ๓ ถ่ายกับเพื่อน ๆ และอาจารย์ บัณฑิตคนซ้ายมือในทั้งสองรูป (วิชัย สังเกตกิจ) ใช้ชีวิตกลุ่ม ๆ คอน ๆ ไม่แพ้กัน เคยหยุดเรียนไปทำงานที่กรุงเทพเป็นปี เพื่อหาเงินกลับไปเรียนใหม่ ได้อาจารย์หลายคน และเพื่อน ๆ ช่วยเหลือจนเรียนจบได้ เพราะวิชัยเป็นคนมีน้ำใจ) ๔ ถ่ายกับชุมนุมนักประดิษฐ์ (หุ่นยนต์) ๕ ถ่ายกับอาจารย์ ๖ เป็นรูปที่ผมถ่ายกับแม่ครับ ผมเอามาอวดอาจารย์นะครับ ๗ รูปซ้ายมือด้านบนเป็นจักรยานที่อาจารย์ซื้อให้ผมตอนปีหนึ่งครับ ผมเอามาใช้ด้วยครับ ๘ รูปหอพักที่ผมพักอยู่ครับ (SV30) ๙ และ ๑๐ ทั้งสองรูปข้างบนเป็นกิจกรรมยามว่างๆครับ ผมไปออกกำลังกายเกือบทุกวันครับ พอดีได้เข้าทีมฟุตบอลของเอไอทีด้วยครับ โดยเล่นในตำแหน่งกองกลางตัวรับครับ ๑๑ และ ๑๒ รูปบรรยากาศโดยทั่วไปครับ

สถาพรตอบ ได้รับแล้วครับ ขอบคุณครับ ผมป่วยที่พิษณุโลก กว่าจะกลับถึงบ้านที่กรุงเทพต้องเปลืองยา หกเม็ด เดินแทบไม่ไหว ต้องส่งข้อความบอกลูกศิษย์ว่า หากพรุ่งนี้ตาย สาเหตุเพราะอะไร จะได้ไม่ต้องเสียเวลาสันนิษฐาน วันนี้ กลับถึงอุบลราชธานี ผมยังไม่หายป่วย แต่เที่ยงนี้ จะต้องพานักศึกษาปีที่สามไปทำปฏิบัติการที่สำนักทางหลวงที่ ๓ ทุกข์สุข เป็นสิ่งที่สวรรค์ประทานให้ จะอย่างไรเสียเราก็ต้องผ่านมันไปให้ได้ พรุ่งนี้ หรือวันหน้า ทุกอย่างจะกลายเป็นอดีต หากคิดได้เช่นนี้ จะเข้มแข็ง สวัสดีครับ

ป.ล. เล่าความเดิม ว่า เอกลักษณ์ เป็นหนึ่งในนักศึกษาปีหนึ่งหลายคน ที่เข้าสอบสัมภาษณ์เพื่อขอทุนการศึกษา และเป็นหนึ่งในนักศึกษาหลายคนที่อยู่ในระดับ "ยากจนมาก ๆ" วันนั้นกรรมการสอบตกลงแบ่งภาระกันว่า ใครจะช่วยอะไรใคร จำได้ว่ารองคณบดีท่านหนึ่ง (อาจารย์ไท แสงเทียนปัจจุบันเป็นรองอธิการบดี) ตกลงกับผมว่า ท่านจะตัดแว่นตาให้นักศึกษาสายตาสั้นคนหนึ่ง ส่วนผม รับภาระหาจักรยานให้เอกลักษณ์ นอกจากเงินค่าจักรยานแล้ว ผมยังต้องขอร้องอาจารย์สุรพล ไชยชนะ ช่วยขับรถกระบะพาเอกลักษณ์เข้าไปเลือกจักรยานในเมือง แล้วซื้อขึ้นรถกลับไปมหาวิทยาลัย เอกลักษณ์น่าจะเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งในไม่กี่คน ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มี

น้ำใจอาสาช่วยเหลือผมตั้งแต่ปีหนึ่งยันปีสี่ ทั้งช่วยกรอกคะแนนการบ้าน ช่วยสอนหนังสือ หรือคือนักศึกษารุ่น
น้องที่ผลการเรียนอ่อน ฯลฯ และสำคัญที่สุดเป็นหนึ่งในไม่กี่คน ที่ "ขอบคุณ" ที่ช่วยให้เขาจบการศึกษา เอกลักษณะ
เอกลักษณะ ไม่ได้เลือกเรียนวิศวกรรมโยธา แต่เลือกเรียนวิศวกรรมเครื่องกล จึง ได้เป็นประธานชุมนุมนักศึกษา
นำหุ่นยนต์ไปแข่งขัน ได้รางวัลสำคัญหลายสนาม เรียนได้เกียรตินิยมอันดับสอง และได้รับทุนรัฐบาลไทยเรียนต่อ
ระดับปริญญาโทที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย บอกตรง ๆ ว่า ผมไม่ได้คิดจะช่วยเหลือเพื่อให้เขาเรียนเก่ง หรือ
เรียนจบ แต่ผมต้องการให้เอกลักษณะ นิสิต และนักศึกษาคนอื่น ๆ ทั้งหมดที่เป็นลูกศิษย์ คิดได้แค่เพียงว่า "เขา
ไม่ได้อยู่กับใครในโลกนี้" เพื่อให้มีกำลังใจจะต่อสู้ ที่เหลือเป็นเรื่องของแต่ละคนที่จะใช้ความมานะพยายาม และ
เป็นเรื่องของเวรของกรรม เอกลักษณะมีความกตัญญู หากยังรักษาความดีที่มีอยู่ได้ชาตินี้คงไม่อัปจน

Date: Sun, 17 Jan 2010 17:28:53 +0700

สวัสดีปีใหม่ 2553 และสวัสดีคุณครู

แสงสว่าง อันเรืองงาม ส่งให้เห็น สิ่งที่ถูก และสิ่งผิด มองให้เป็น

แสงที่เห็น ไข่อื่นใด คำสอนครู แม้นถูกเปรียบ เรือจ้าง ล่องสายธาร

ก็มีเคย ท้อคอกล มุ่งเกี่ยวเชิญ พายเรือจ้าง ล่องเรือไป ตามที่เป็น

ขอเพียงเห็น เหล่าลูกศิษย์ ถึงฝั่งไกล คลออำนาจ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เหล่าทวยเทพ

ร่วมเป็นเอก ประธานพร อันผ่องใส ขอให้ครู สุขเลิศล้ำ ขออวยชัย

ไว้โรภภัย ขอคุณครู สุขนิรันดร์

สวัสดีปีใหม่ ปี 2553 และสวัสดีบุญคุณครูครับ ขอขอบคุณท่านอาจารย์ที่เจียรไนเพชรเม็ดงามออกสู่สังคมเสมอมา
ครับ รักและคิดถึงท่านอาจารย์เสมอครับ นาย กวิน นิมกิงรัตน์ (เล็ก) kawin_lek@hotmail.com

สถาพรตอบขอบคุณน้องเล็ก (กวิน) ที่กรุณาคิดถึงวันนี้แทนผม และจำผมได้ในวันครู อาจเพราะผมไม่ได้คิดว่า
ผมเป็นครู หรือคิดเองว่า ผมไม่น่าจะใช่ครู ขอให้กวิน เรียนจบไว ๆ มีความสุขสวัสดิ์ในชีวิต และเจริญก้าวหน้า
มุ่งหวังตั้งใจตลอดไป

Sun, 17 Jan 2010 17:34:44 +0700

แต่ ครูอาจารย์ ผู้ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้ากราบเรียนอาจารย์ ที่เคารพในวาระวันครู ขอมอบกลอนนี้ให้อาจารย์
ครับ (ผมเอามาจากอินเทอร์เน็ต)

ใครคือครู ครูคือใคร ในวันนี้ ใซ้อยู่ที่ ปริญา มหาศาล

ใซ้อยู่ที่ เรียกว่า ครูอาจารย์ ใซ้อยู่นาน สอนนาน ในโรงเรียน

ครูคือผู้ ชี้นำ ทางความคิด ใซ้รู้ถูก ใซ้ผิด คิดอ่านเขียน

ใซ้รู้ทุกข์ ใซ้ยาก ใซ้พากเพียร ใซ้รู้เปลี่ยน แปลง ใซ้รู้สร้างงาน

ครูคือผู้ ยกระดับ วิชาคุณมนุษย์ ใซ้สูงสุด กว่าสัตว์ เดรัจฉาน

ปลูกสำนึก ส่งสม อุคมการณ์ มีดวงมาน เพื่อมวลชน ใซ้ตนเอง

ครูจึงเป็น นักสร้าง ผู้ยิ่งใหญ่ สร้างคนจริง สร้างคนกล้า สร้างคนเก่ง

สร้างคนให้ ใซ้เป็นตัว ของตัวเอง ขอมอบเพลง นีมา บูชาครู

ไพฑูรย์ paitoonktech@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอขอบคุณครับ ช่วยบอกน้อง ๆ ของแกทีสิว่า คำสอน หากไม่ฟัง ก็เหมือนไม่ใซ้คำสอน หากไม่ตั้งใจ
ฟัง วันหนึ่งเสียงที่เคยสอน อาจเงียบหายไป กว่าใซ้ใซ้คิดในวันนั้น ก็สายเกินไปเสียแล้ว ขอให้แกประกอบกรรมดี
มีความสุขสวัสดิ์ตลอดไป

Mon, 18 Jan 2010 17:40:52 +0700

(ไปทูลุรยต์ดอบกลับอีกครั้งหนึ่ง) กราบเรียน อาจารย์ที่เคารพ จากประสพการณ์จริงของตัวเอง นักศึกษาที่ไม่สนใจการเรียนหนังสือ นั้น ชีวิตข้างหน้าลำบากแน่นอนครับ สมัยเรียน ผมประกอบแต่กรรมแลว(คือการไม่รู้หน้าที่ของการเป็นนักศึกษา)ไปทำกิจกรรมไม่สร้างสรรค์นอกหลักสูตร เป็นส่วนมากทำให้เรียนเกือบไม่จบ จบมากรรมก็ตามทัน จึงถูกรวมสั่งสอน(อย่างสาสม)จาก คนงาน กรรมกร โฟร์แมน นายช่างรุ่นพี่ และอื่นๆ ... เป็นประสพการณ์ที่เจ็บปวด สาเหตุเดียวครับ ความรู้ที่มีอย่างฉาบฉวย แลมไร้ประสพการณ์ ทำให้เกือบเอาตัวไม่รอด อาศัยความถึกยังมีอยู่บ้าง จึงอดทนผ่านมาได้ ทุกวันนี้ ก็ยังลุ่มๆดอนๆครับ ทำงานพอได้เป็นเดือนไป แต่มาสายนี้ ต้องเอาให้มันสุด เหมือนอย่างอาจารย์ว่า (ปัจจุบัน ผมย้ายมาสร้าง คอนโดเจ็ดชั้น ตรงข้าม เซนทรัล แจ้งวัฒนะ ครับ งานที่พ้ทษา ส่งมอบโครงการแล้ว) ไพทูลุรยต์ paitoonktech@hotmail.com

Sun, 17 Jan 2010 01:39:15 +0800

กราบสวัสดีครับคุณครู กราบสวัสดีอาจารย์ที่เคารพ เนื่องในวันนี้เป็นวันครู (๑๖ มกราคม ๒๕๕๓) ทำให้ผมนึกถึงอาจารย์ทันที และเมื่อนึกย้อนถึงตอนที่อาจารย์สอนหนังสือผมและนักศึกษาทุกคนอย่างทุ่มเท ทำให้พอถึงวันครูที่ไร ต้องนึกถึงอาจารย์ทุกครั้ง อาจารย์มักมีคำสอนเสมอนอกเหนือจากในห้องเรียน เช่น ตอนทำ Project อาจารย์ชอบบอกให้หัดค้นเข้าๆๆๆ อย่างต้นสาย, เวลาไปฝึกงานที่บริษัทไหน ใคร ใช้อะไรก็ให้ทำไปอย่าเลือกงาน คุณอย่างตอนผมไปฝึกงาน ใครใช้ใให้ผมทำอะไรผมก็ทำ ใช้ไปถ่ายเอกสารก็ไป อาจารย์คงยังจำได้นะครับ สุดท้ายนี้ขอรณาสั่งศักดิ์ทั้งหลายคลบน้คาลใให้อาจารย์สุขภาพพลานามัยแข็งแรงและมีความสุขตลอดไป นะครับ.....กราบสวัสดีครับ anirut_prempet@yahoo.co.th

สตาพรตอบ อนิรุทธ์ทหายไปไหนมา วะ เบอร์โทรที่ใให้ไว้โทรไปก็ใไม่คิด ตั้งใจจะโทรไปหาที่ฝึกงานใให้เด็ก ช่างเถอะเออ อย่างใไรก็ตาม ขอบคุณที่มึงยังนึกถึงกู ก็อาจเพราะที่มึงจดจำคำค่าแหละ จึงทำให้มึงหางานใใในยามเศรษฐกิจตกต่ำ และเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว อาจเป็นเรื่งบุญทำ กรรมแต่งของแต่ละคนด้วยแหละ ใไว้กูเขียนเล่าเรื่งมึงใให้คนอื่นฟังใเอ็กซ์ใฟล์ ขอบคุณที่ระลึกถึง ขอใให้โชคใดี บอกรเบอร์โทรใใหม่ที่โทรแล้วใมีคนรับใให้กูรู้ด้วย สวัสดึครับ

Date: Sat, 16 Jan 2010 08:25:18 +0700

ศิษย์ขอใไหว้ครู ปี ๒๕๕๓ ครับ

ปาเจรจกรียา โหนดิ คุณตตราอนุสาสกา ข้าขอประณตน้อมสักการ บูรพคณาจารย์ผู้ก่อปรเกิดประโยชน์ศึกษา ทั้งท่านผู้ประสาทวิชา อบรมจกรียา แก่ข้าใในการปัจจุบัน ข้าขอเคารพอภิวันท์ ระลึกคุณอนันต์ ด้วยใจนิยมบูชา ขอเชชกตเวทิตา อิกวิริยะพา ปัญญาใให้เกิดแตกฉาน ศึกษาสำเร็จทุกประการ อายุยืนนาน อยู่ในศีลธรรมอันดีใให้ใได้เป็นเกียรติเป็นศรี ประโยชน์ทวิ แก่ชาติและประเทศไทยเทอญ ปัญญาอุติกะเรต เตทินโนวาเท นนามิหัง ขอใให้หลวงพ่พระพุทธรชินราชปกป้องคุ้มครองใให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงตลอดไปครับ หากศิษย์กระทำใไม่ดีกับอาจารย์ทั้งด้วย กาย วาจา ใจ ศิษย์ขอขมา ณ ที่นี้ด้วยครับ หากใไม่มีอาจารย์คอยสั่งสอนใในวันนั้น ศิษย์คงใไม่มีวันนี้ (เรียนใในปี ๒๕๔๐ – ๒๕๔๔ และช่วงเวลาเริ่มต้นการเป็นวิศวกร) ขอใให้อาจารย์พักผ่อนมาก ๆ และมีสุขตลอดไป ด้วยความเคารพอย่างสูง เกรียงศักดิ์ เสีงวัฒน kriengsak.iecm@gmail.com

สตาพรตอบ ใช้สิบปีที่ผ่านมา เกรียงศักดิ์กลายเป็นลูกศิษย์คนหนึ่ง ที่จำใได้ นับตั้งแต่วันนั้น ถึงวันนี้ เหมือนเป็นเรื่งบังเอิญ ที่ผมเจอลูกชวานจากว้ดโบสท์ พิชญโลก จนทำให้วันหนึ่ง ใช้ชะดานำพาผมไปสอนหนังสือที่ พิชญโลก จากวันนั้น (พ.ศ.๒๕๔๕) ถึงวันนี้ (พ.ศ.๒๕๕๓) เกือบสิบปีแล้วนะ ที่ผมใมีลูกศิษย์ ใได้สอน ใได้พบเรื่งราวมากมายทั้งร้าย และดีอย่างใไรก็ตาม เมื่อผ่านไปทุกอย่างกลายเป็นความทรงจำ เมื่อวานสอนหนังสือเสร็จ

ผมไปวัดใหญ่บังเอิญมีงาน หาที่จอดรถไม่ได้ จึงไม่ได้ไหว้หลวงพ่อก็ไปวัดยอดเจดีย์ทอง และวัดอรุณญิกแทน ทั้งสองวัดมีความเป็นมาตั้งแต่สมัยพญาภิไท กรุงสุโขทัยจนถึงกรุงศรีอยุธยา และกรุงธนบุรี ก่อนที่อะแซหุ่นกี้แม่ทัพพม่า จะล้อมเมืองในคราวสงครามเก้าทัพ ผมจะเล่าให้ฟัง ขอให้โชคดี มีความสุขความเจริญ ขอขอบคุณครับ

Fri, 15 Jan 2010 19:05:45 +0700

ขอให้คุณครูมีความสุขมากนะครับ

คือจิ้งหะจะโคนแห่งโตนทับ	ทั้งถึง ฉับรับช่วงเป็นพวงพุ่ม
ทำนองถ้อยร้อยสอดเข้าอกคอกุม	ค่อยโอบอุ้ม ชุมช่อล่อองค์
คือกระจิงตาอ้อยค่อยแตกช่อ	เป็นก้านต่อดอกช้อย ลอยระหง
กนกเปลวปลิวไหวในนวนง	ละไมลงลึกซึ่งเป็นหนึ่งเดียว
คือ องค์พระพิสุทธิ์พุทธรูป	กลางคว้นรูปเทียนเด่นเด่น โดดเดี่ยว
สงบ วางวายกลายกลมเกลียว	ไม่เกาะเกี่ยวไม่คลายไม่เร้าร้อน
คือลำนำ คำกลอนสุนทรภู่	คำกลอนครูคือศักดิ์แห่งอักษร
คือคำพิพ์ อาถรรพ์นิรันดร	ประนมกลอนกราบกลอนด้วยกลอนครู

วันครูนี้ขอให้คุณครู มีความสุขมาก ๆ นะครับ ขอให้คุณครูของเรามีสุขภาพที่แข็งแรง ไม่เจ็บไม่ป่วย นะครับ ^_^ ด้วยความเคารพอย่างสูงสมัชชา สามะคะผล ป.ด. Drawing ผมยังไม่เสร็จเลยครับ กำลังง่วนอยู่กับ รูปวงรีครับ top_takachi@chaiyo.com

สถาพรตอบ ผมดีใจที่ได้รับเมลนี้ (อ่านที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ) โดยที่ผมไม่ทราบว่าวันนี้เป็นวันครู ผมไม่เคยคิดจะจำ อาจเพราะผมคิดว่าผมคงไม่ใช่ครู อย่างไรก็ตาม มีลูกศิษย์ตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งนึกถึงผมในวันนี้ จะอย่างไรเสียก็ย่อมมีค่าทางใจมากจนไม่รู้จะพูดอะไรได้ ผมขอบคุณครับ และขอให้ชีวิตสุขสวัสดิ์ เรียนจบไว ๆ ประสบความสำเร็จดังหวังตั้งใจทุกประการ สถาพร

ป.ด. สมัชชา สามะคะผล เป็นนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กำลังเรียนวิชา เขียนแบบวิศวกรรม (Engineering Drawing) กับผม

ส่ง: 15 มกราคม 2010 19:24

เรื่องของ.... น้อ ง ห ล ก ลี้ รายงานประจำอาทิตย์ครับท่านคณบดี ขอเล่าเรื่องไร้สาระสักอาทิตย์นะครับ เมื่อเช้านี้ผมขับรถออกจากบ้านตามปกติที่รามอินทรา พอออกรถก็เริ่มโทรศัพท์ทำงานทันที วิ่งรถเข้ามาที่วงเวียนหลักสี่ รถเยอะตามเคยที่วงเวียนเบี้ยวๆแห่งนี้ รถจะเปลี่ยนเลนค่อนข้างยากและวุ่นวาย ในขณะที่อยู่กลางวงเวียนนั้น ก็เห็นรถข้างหน้าเลี้ยวหลบอะไรก็ไม่รู้ไป ๒-๓ คัน จนกระทั่งขับรถไปถึงจุดที่เขาเลี้ยวหลบกันกลางวงเวียน มองไปที่ถนนก็เห็น "ลูกแมวตัวน้อย" ตัวหนึ่งหมอบแบบกตัวๆอยู่กลางถนนเลนกลางพอดี เขาคลานๆแบบกะเลิบๆกตัวมากๆ ..... ความคิดวิ่งออกมาทันทีว่า เจ้าแมวที่น่าสงสารตัวนี้ "ต้องตาย" แน่นนอน เพราะแมวตัวน้อยไม่มีทางข้ามถนนไปซ้ายสองเลนหรือขวาสองเลนได้ จะต้องตัวแบนติดถนนแน่ๆ รอแต่ว่ารถคนไหนจะเป็นผู้จัดการประหารแว็บเดียว.... แว็บเดียวจริงๆครับ... หยุดคุด โทรศัพท์ ตัดสินใจเหยียบเบรครด หยุดรดเข้าเกียร์ Park แล้วกดไฟกระพริบ เปิดประตูรถออกมาอย่างลืมหื้มตัว เข้าโทรศัพท์ที่ติดกับสาย small talk หลุดหล่นอยู่ที่เบาะรถ คนที่กำลังคุยอยู่คงจะงง.... มองไปข้างหลังเห็นรถเริ่มคิดเป็นแถว เดินไปที่เจ้าแมวตัวน้อย แล้วก็อุ้มเขาขึ้นมา เริ่มมีเสียงแตรกดไล่แล้ว มองไปอีกทีเห็นรถติดกันยาวแล้ว ก็เลยก้มหัวให้เขาๆว่าขอโทษ แล้วชูแมวตัวน้อยให้เขาดูนิด ทุกคนเหมือนจะเข้าใจ กับเจ้าคนมีอายุผมสี่ดอกเล่าตัวโตๆขับรถ BMW ซีรี่ เจ็ดคันโต คนนั้นรีบวางเจ้าแมวตัวน้อยไว้ที่เบาะข้างๆ และรีบออกรถทันที ... และแล้วถึงตัวเองว่า "จะทำ ยังไงดีต่อหัว เพราะไม่เคยเลี้ยงแมว

มากกว่า ๕๐ ปีแล้ว” พอคิดกำลังจะขับรถผ่าน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ก็เลยมีความคิดว่า น่าจะฝากแมวไว้ที่มหาวิทยาลัยดีกว่า ก็เลยหมุนโทรศัพท์ไปหาน้องรักคนหนึ่งที่เป็นอาจารย์พิเศษอยู่ที่นั่น แต่ “มัน” ก็ไม่รับสาย เลยขับรถเข้าไปในมหาวิทยาลัยอยู่รอบหนึ่ง แต่ “มัน” ก็ยังไม่รับสายอยู่นั่นเอง ก็เลย ตัดสินใจว่าจะเอาไปออฟฟิศดีกว่า น่าจะมีคนเลี้ยงแมวเป็นสักคนหนึ่ง ขับรถไปที่ถนนวิภาวดี อยากรจะขึ้นโทลเวย์ให้ถึงออฟฟิศเร็วๆ แต่ก็ยังไม่อยากขึ้น เพราะเซ็งกับการที่เขาขึ้นราคาอย่างหน้าเลือดเกินไป เลยวิ่งมาทางถนนวิภาวดีธรรมดา รอดคิดหน่อย แต่ก็ทนเอา ก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ก็คือคนที่เราทิ้งโทรศัพท์เขาไปอ้อมแมวนั่นแหละ ก็เลยเล่าเรื่องให้เขาฟัง เขาก็ดีใจด้วย ในขณะที่ตัวเอง เจ้าแมวน้อยก็ส่งเสียงเหมียว ๆ ขึ้น การสนทนาที่เลยออกนอกชาติ ได้ความรู้สึคดี ๆ ร่วมกันครับ ขับรถไป มีอีกหนึ่งคอยจับแมวน้อยให้หนึ่งนั่งๆ แมวน้อยแค่ส่งเสียงเหมียวๆอยู่ โทรศัพท์คุยเรื่องงานไปเรื่อยๆ มีเสียงแมวน้อยคลอเคลียอยู่ตลอดการสนทนากับทุกคน จนกระทั่งใกล้ออฟฟิศ ก็ยกหูหาลูกศิษย์ที่เป็นลูกน้องคนหนึ่งว่า เคยเลี้ยงแมวไหม เขาบอกว่าเคยเลี้ยง แต่มันเพิ่งตายไป ก็เลยบอกว่า อีก ๑๐ นาทีให้มารออยู่ที่ที่จอดรถข้างล่าง ไม่มีเวลาบอกเหตุผล พอมาถึงออฟฟิศก็เปิดหน้าต่างส่งแมวให้เขา เดินขึ้นออฟฟิศ ก็เห็นเจ้าแมวน้อยอยู่ในกล่องกระดาษใบโต มีผ้าปูให้เรียบร้อย ปรากฏว่าพนักงานหลายคนหยุดทำงาน มาเอาใจเจ้าแมวน้อยอยู่ มีคนเอาปลากระป๋องบดใส่ งานไปให้ เจ้าแมวน้อยกินอย่างตาขอดตาขอยากจริงๆ หลังจากนั้นผมก็เริ่มทำงาน ทั้งเจ้าแมวน้อยไว้กับลูกน้องแสนดี ตอนที่ขงานข้าวเสร็จ ก็ทราบว่าเขาแมวน้อยมีคนรับเลี้ยง เรียบร้อยแล้ว เห็นมันนอนหลับปุ๋ยอยู่บนตักของสถาปนิกสาวคนหนึ่ง มีเสื้อกั๊กแมวใส่ให้ด้วย มีคนมาดู มาคุยกับมันตลอด ตั้งชื่อเจ้าแมวน้อยว่า ..... “น้อง หล ก ลี” น้องหลกาลี สะดุดตาพิศมัยจริงๆ จากอนาคตที่จะเป็นเศษเนื้อหนังแห่งๆที่ถูกล้อรถดบี๊ ดิดพื้นถนนที่วงเวียนหลกาลี กลายมาเป็นขวัญใจพนักงานอินเตอร์แพค แดมเย็นนี้ก็จะมีย่านอยู่อย่างถาวร มีคนให้อาหาร พาไปฝึกโยคะ และมอบความรักเอื้ออาทรให้ อ่านมาถึงตรงนี้แล้ว..... โกร โ ม่ มี ค วาม สุข บ้าง เอ ย ปล... ขอโทษที่เล่าเรื่องส่วนตัวที่อาจไร้สาระให้ฟังในอาทิตย์นี้ นะครับ ที หี ยอดเยี่ยม เทพชรานนท์ yodyiam@loxinfo.co.th

สถาพรตอบอาจารย์ที่ยอดเยี่ยม ฟังเรื่องน้องหลกาลีแล้วผมนึกถึงเรื่องที่ซ้ำ ๆ กัน เหมือนกันเป๊ะ แต่ตัวละคร ไม่ใช่สถาปนิกใหญ่ ชื่อยอดเยี่ยม หากแต่เป็นวิศวกรรุ่นน้อง ชื่อภาณุ บุตรชายของท่านศาสตราจารย์อมร รักษาสัตย์ ผมจึงล้อเลียนเขาว่า มีเมตตาสมนามสกุลจริง ๆ ผมไม่เลี้ยงแมว เลี้ยงแต่หมา เพราะเกลียดความไม่รักบ้านของแมว และความที่ชอบปิ่นปายคลอเคลีย จึงเลี้ยงแต่หมา เพราะหมาเข้าใจง่ายกว่า ไม่ปิ่นโตตะคอกกับข้าว ผมจึงไม่เคยเก็บแมวข้างถนนไปเลี้ยง หรือหมาไปเลี้ยง แต่เคยเก็บคนไปเรียนที่มหาวิทยาลัยหลายคน หากจะให้ตั้งชื่อคงไม่หวัดไม่ไหว เช่น เด็กชายละหานทราย เด็กหญิงจ้อหอ เด็กชายเมืองพล เด็กชายลำปลายมาศ เด็กหญิงกัณฑ์ราลักษณ์ เด็กชายปากท่อ (ราชบุรี) ฯลฯ หลายคนจบไปเป็นวิศวกรแล้ว เป็นคนดีของสังคมเยอะแยะ ฟังแล้วน่าจะวาสนาดีกว่าน้องหลกาลีของอาจารย์ที่ยอดเยี่ยม ต่างกันที่ผมยังใช้รถโฟล์คสวาเกน มิใช่บีเอ็มดับเบิลว แต่ก็มีนะ คนที่กลายเป็นนักศึกษาปัญญาชน หรือบัณฑิตแล้ว เห็นผมเป็นหมา หรือแมวข้างถนน นึกแล้วผมไม่กล้าทำตัวเป็นงูเห่าที่เสียวชวานานิทานไทย ๆ เลย (นิทานว่า งูเห่าเลื้อยไปพบชวานานอนหนาวขดใกล้ตายอยู่กลางนา จึงอ้อมขึ้นมากอดแนบออกด้วยความสงสาร แต่พอมีเร็วเร็ว ชวานาก็ลุกกัคกงูเห่าจนสิ้นชีพ) ยังดีนะครับ ที่เพียงแต่สงสาร หากงูเห่าอย่างผมถูกชวานาเก็บไปเลี้ยงคงรู้สึกแย่ปีใหม่นี้ ผมส่งความสุข และมีความสุขดีครับ แต่ขออนุญาตกราบอาจารย์ที่ยอดเยี่ยมว่า วานนี้เป็นวันครู ที่เขียนบอกเล่านี้คือความรู้สึกของครูข้างถนนคนหนึ่งแหละครับด้วยความเคารพ

Thu, 14 Jan 2010 20:18:20 -0800
สวัสดีวันครู ครับ สวัสดีครับ อาจารย์ เนื่องในโอกาสวันครู (๑๖ มกราคม) ผมขอให้อาจารย์มีความสุขภาพที่แข็งแรง และมีสิ่งที่ดีๆ เกิดขึ้นตลอดไปครับ วันปีใหม่นี้ ได้ไปเที่ยวที่ โรบินสัน และ Bic C อุบลราชธานี ครับ กิน Pizza และ

ไปช่วยพี่สาวแฟนเลือกซื้อเครื่องซักผ้าให้พ่อตา แต่ก็ไม่มีโอกาสได้ไปพบอาจารย์เพราะขับรถกระบะพ่อตามา ไม่ค่อยถนัดมือ รวมถึงจะพาเขาไปด้วยก็คงไม่สะดวก ได้แต่แอบคิดว่าอาจารย์คงจะยุ่ง และต้องไปนุ่นมานี้ตามภาระหน้าที่การงาน ก็เลยคิดว่าวันไหนว่างจริง ๆ ก็จะได้ไปพบครับ แต่พอจะหาวันที่ว่าง ก็คงหาได้ยากเพราะต้องเปิดร้านทุกวัน (วันไหนปิดร้านอาจเสียวายได้ไป) ซึ่งทุกวันนี้ความหมาย (ไม่มีเงินเดือนเหมือนเมื่อก่อน) ทำงานกับแฟนสองคน ตอนนี้แฟนก็จะไปหาสอนหนังสืออีก ผมคงต้องอยู่ร้านคนเดียว (ขณะที่เขียนจดหมายมาหาอาจารย์ แฟนก็ไปสอบสอนที่วิทยาลัยอาชีวะร้อยเอ็ด สอนภาษาอังกฤษ ครับ) สุดท้ายนี้ขออวยพรปีใหม่ที่ผ่านมาด้วยครับ ขอให้คุณพระศรีรัตนตรัย ได้คุ้มครองให้อาจารย์ปลอดภัย พ้นจากอันตรายทั้งปวงครับ (ช่วงหลังปีใหม่นี้ไม่กี่วัน เพื่อนสมัยเรียน ปวช. โทรมาบอกว่ามันนั่งสมาธิกับหลวงปู่เฒ่า ที่ศรีสะเกษ ถามผมว่าอยู่ใกล้ ๆ เคยไปที่วัดท่านไหม ผมเงียบ นึกในใจว่าขนาดคิดจะไปพบอาจารย์ยังไปไม่ได้เลย) ด้วยความเคารพ พิระพล pbx19@yahoo.com

คู่มือสิ่งนี้โดยพิระพล ศรีกุลวงศ์

สตาพรตออบ ขอบคุณครับ ที่มีน้ำใจงาม เป็นหนึ่งในไม่กี่คนที่คิดถึงผมทุกวันครับ ผมตั้งใจจะโทรไปหาเหมือนกัน ผมทำแผงแคบซูลยาไมเกรนที่พิระพลเคยซื้อให้ หาย จำไม่ได้ว่าเป็นยี่ห้ออะไร ว่างช่วยบอกด้วย ผมจะฝากเอ๋ หรือ โชติกรซื้อให้ พักนี้แย่ สงสัยใกล้ตาย เมื่อวานสุรนต์ (พี่บอย) แวะซื้อข้าวต้มปลาไปให้ตอนเช้า กินแล้วนอนต่อถึงบ่ายสี่โมง เอ้อ ขอให้กิจการเจริญรุ่งเรือง ชีวิตมีความสุขสบาย สวัสดิ์ครับผมมีความดีงามไม่พอ และไม่สมควรด้วยประการใด ๆ ที่จะกล่าวถึงในหลวง แต่จำว่า หลายปีที่ผ่านมา เวลาดูข่าวในหลวง ผมแทบไม่ได้ดูพระองค์ท่านเลย เพราะผมพยายามมองดูประชาชนของท่านในภาพข่าว หรือในทีวี ดูให้มากที่สุดเท่าที่จะเห็น หรือดูทันในเวลาสั้น ๆ แล้วทุกครั้งผมจะได้เห็นภาพที่สื่อแสดงความรู้สึก ซึ่งคงจะเป็นความรู้สึกของคนไทยมากมายว่า ทำไมบางคนเห็นในหลวงแล้วร้องไห้สะกटक้นน้ำตามิได้ ทำไมบางคนกอดพระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ท่าน ที่ใส่กรอบสวยงามราคาแพงอย่างทูลดนม ทั้งที่พวกเขาเหล่านั้นไม่น่าจะร่ำรวย ทำไมบางคนเดินทางไกลมานั่งเฝ้ารอดตามเส้นทางเสด็จ ทั้งที่ชรา เจ็บป่วย หรือพิการ ฯลฯ ภาพคนไทยเหล่านี้บ่งบอกความรู้สึกในยามที่บ้านเมืองดูจะสิ้นหวัง เพราะเหมือนว่า พวกเขาไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร เราคงอธิบายความรู้สึกไม่ได้ใช่ไหมครับ อ่าน "น้ำตาศิษย์ลาวที่อุบลฯ" ที่อาจารย์ที่ขอดเยี่ยม เทพธรานนท์เขียนถึงสองนักศึกษา ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของผม และเป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่เวียงจันทน์สิครับ ว่ากันว่า เมื่อนี้ถูก Forward ไปทั่วประเทศ ทั่วโลกจนกลับไปถึงอาจารย์ที่ขอดเยี่ยมเอง ทำไมลูกศิษย์ลาวจึงร้องไห้ ... อ่านแล้วลองตอบสิครับ